

מסורת הש"ס

(א) ע"ז כג: סנהדרין נז:
ספרות נה: ממורה נח:
(ב) קדושין כד: ואם קטן
נחמה נה: סנהדרין נז:
(ג) ופרה פ"א מ"ג נחמה
נח:
(ד) ענין קדושין נח:
(ה) מלל"א (ו) ח"א (ז) נחמה
קדו: (ח) קדושין נח:
(ט) ואם ע"ז: (י) פ"א
לא וז"ל מהרש"א וקדוהי
נח: (י"א) נחמה נח:
(י"ב) ע"ז כג: רש"י
(י"ג) ונחמה נח: ע"ז כ:
ד"ה ענין ונחמה ואם
קדו: ד"ה ונחמה.

תורה אור השלם

1. ומיד נזכר אל
תקריבו את
אלהיכם מכל אלה
ששיתם בהם מום
לא יקרא להם:
ויקרא כב כה
2. וזהו אלהים את
הארץ והנה נשתקה כי
השעות כל בשר את
הרבו על הארץ:
בראשית ו יב
3. פן תשחתו ועשיכם
לכם כל תמונה כל
סמל תבנית זכר או
נקבה:
דברים ד טו
4. ככה יעשה לשור
האחד לא לילי אחד
או לשה כבשים או
במדר טו יא
בעיני:

גליון הש"ס

נמ' דתנן הקריבו. עין
מוספות ר"ה דף י פ"א
ד"ה בן כ"ד תולד:

הגהות תב"ח

(א) רש"י ד"ה בנחמה וס' לא תמים, כ"ב עין פירש"י בקידושין דף מד ע"ב ד"ה ואין תמות: (ב) היום ד"ה כי אלנצורך וס' אתי נמי שפיר לפי המסקנא כ"ל ותיבות כמו שפירש נחמק:

מוסף רש"י

[illegible]

הכל שוחטין

למחשבותיו נרבע ונעבד. ואף על גב דתנא קמי פרט לטחלת האיובו
 וקאמחאבא בעלמא הוא ולעולם ספליהו ממוס ספיקא. רובע ליכא
 וקאמחאבא בעלמא דלין קי עוף רובע: **הואיל וקסיב.** גבי קרבנות: כי
 שבעה שבעה כהם מוס רבי. לא לרזי לנס דין השחטה בין מוס פוסלים
 ותנא דבי ירמיהל וכו'.

דבר ערוה. רוצה ותרצה: **עונות**
כוכבים. נעבד שהשמות לבהמות:
כי השמים כל בשר. דבור המבול
מכרי דבור המבול בעבור קלקל
בכחבי (בראשית ו) ויקחו להם נשים
וגו' שהיו מוקקין לשני חייבי עולם
בגמרת זוהי: **בבהמה.** כחיה ולא
למאן דאכל עוף לא כחבי ביה (א) לא
תמיס ולא זכר הלך לא פסלי בהו
מומין קטנים כגון דוקין שבעין אלא
מומין גדולים כגון מחסור אבר
(ב) משום הקריבהו לא לפתקין: **מן**
האיל ומן הצמח. מלפני מלפני:
פלגם. כגון שנה בחור שנה קרוי
כגון. ואיל משעברו י"ב חדשים שגכס
חדש שלם בחור שנה שניה קרוי איל
של עולם. פלגם בחור חדש ראשון
של שנה שניה: **הקריבו.** מזהירה
בזמנת פרה (פ"א מ"ג) ובפלגם קא
מיייר: **ואין עולם לו מנחתו.** אם
לא מחוייב איל לזדו לא כגון לזדו
ועתה לא מפריס מנח איל משום
ספקא אי משום כריה: **וא"ר יוחנן.**

מנא לן דמביא עליו נסרי איל של
 שני עשרונים ו' ופלישת הוין יין דמביז בפרשת נסרים בשלה לך
 ואלה האנשים דאזו קרא לאחד וגו' או לרבות את הפלגם בנסרים הללו
 ומדאיתערין קרא לרביי ש"מ קסבר רבי יוחנן יאדע"ק דלמר
 איל עולה לו מנזח בשום דבריה או ולענין נסרים רחמנא דרביי דאי
 ספקא הוה לא מרבייה קרא דכיון דשמא איל הוה פשיטא דנבי אחוי
 נסרי איל ואחנני דאי איל הוה ליהוי ידידי ואי כגש הוה יאה היתר
 ידבה שהרי מתנגדין נסרים בלא קרנן דלמערין בזמנאות בפרק
 במרא (דף ק.) "ואש"ר דתנ"ן אין מתנגדין לגו אחד ולא ב' וד' אלא
 שלשה כדי שיהו קרויין נסרי כגש או ארבעה שיהו קרויין נסרי איל
 או שיהו הראויין לפר הכא כ' האי גוונא בברי אחרני קריבי:
 מיימי

ורחמנא סנפיר עד דליכא סנפיר קשקשא ויש לומר דלשון קשקשא
 ויטול בו לשון קשקשא: **ב**י איצטריך קרא אצטריך נרבע ונעבר.
 ומקוץ ליה קרא דגרשא אחרת ויש לה דקיס ליה דאצטריך קרא
 דנכרות (ד. מ.) דקצר דמער חל עד רובע ונרבע כמו שח
 ליה (ו. נרבע) נפשות דאצטריך רבי עקיבא מכשיר בעלי מומין ולא
 ויזית א"כ תפשוט דספיחא הוי דאי בריה הוי אצטריך קרא למעוץ
 למעוץ אי הוי בריה אבל הנא דמקיס דאצטריך קרא לנרבע ונע
 דמאי דבני יונה מני יונה דוקא קטנים א"כ תוריס דוקא גדולים
 דאצטריך דברייחא סמכתא בעלמא היא ומורי ה"ר אהרן מייזנשפון
 ההמוריס או מן בני היונה נרבע למעוץ נרבע ונעמד ולאפוץ מדרשא
 קטנים הוו א"כ גדולים הוו ואי קטנים הוו ממשעיהו מן המוריס
 ממשעיהו והשאל א"כ בריה הוו אחי נמי ספיר (ו. יא) כמו ספיר
 ס"ד דאצטריך תרייחא לנכרי אבל לא הוי כתיב אלף דא מיעוטא
 משעיהו הוי נפיק ממה נפשא אלף ק"ק ע"י פירושו דאי חתא
 א"כ מאי פריך כסוף על אלף מומין שהנכתי לעיל מני אילימא
 לאלגדריגות או משום שהוא זכר משונה או משום דלשמעין ש
 קמי שמיא גליא שהוא נקבה לא היה לו להשמיענו והא דליכא תרי
 נעבר נפקי אחד מיעוטא אלף אצטריך למחוריס והא
 נעבר מיעוטא דא למעוץ מוריס אחד לנני יונה: **ב**י משעיהו בזה
 דגרשא זו הווא תנא דדריש מן הבהמה להוציא את הרובע אם כן
 דבריה וכו' ואפילו הכי איצטריך מן הבהמה ומן הבקר להוציא רובע
 דבר דקאדים ששע"ה ודבר ערובה ונכנסים ומוס וי"מ דא
 מוס (ו. ולברי' ששע"ה) ודבר סו"מ א"כ לפניה וא"כ ברש"י דא
 לזקן וחולה ומוזהר ויש לומר דתנא דמשעיהו ודאי משמע ליה לש"י
 הבהמה א"ת לה דרשא דמשעיהו דפרישית וכן משמע בבבא
 בב' גבי טומטוס ואנדריגותוס וצמחוס רבי ויזא ר"ל אלף בנרבע
 דמשעיהו דדרשיתיה וכן ממשעיהו מוסא ויזא למחוריס דאצט
 דסלקא דעתך כיון דשפות ליהנהו כרובע ליהנהו נמי בנרבע דה"י
 וצ"ח דריש לה מדכתיב תמים וזכר בנקר כבשרים וצטעיס תמות וחזרו
 ליה מדרבתי מן העוף ולא כל הטוף כפי"ה דקדושין (דף ה:) ולא כמו
 דמקורא דכל וזה אפילו לבני נמי אמור דליכא מדיי לישיראל א"כ
 (דף טז.) דבר מזה שצמחה לבני נמי ואשתי מדיי לישיראל נאחמ
 ל"ל קרא דאין תמות וצמחות נפשות מדאצטריך מן העוף לאסור מזה
 ויש לומר דאי לאו קרא דאין תמות וצמחות נפשות ה"א דמוס
 דקרא דמין העוף לאסור חתא ולא להמיר ואין להקשות נמי מדאצט
 דאכא לתימיר דאצטריך מן המוריס מוס דסלקא דעתך כיון
 (דף ה:) דה"י ד"ר אילימא ד"ר פדא. **ב**פי' מדרות (מחמת דף טז.) ויזא

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

נוקדי הזכר אלא למעט אנדרויגטס ויל
טומטוס ואנדרויגטס ומשני סמי מכ
תריך מעוטני הזכר ואם נקבה תריך
הזכר למעוטי ה"א דלא גרע מנקב
פרץ

דכמ
דלס
המס
למע
גרסי
גבי
הנהו
דכמ
זבל
שלמי
ג' ³
זל
ולג
והשח
דכמ
מיס
פרט
היכל
זלסט
דק ⁴
ופסי
זע" ⁵
משוס

אע"ג דסמיכה לא מיעבדא מן
בפסחים בפרק האשה (דף פח:
פסחים) וגמלא יכלת בלחם מהן ד
סמיכה ואע"ג דגני בהמה שפאלת
זכרים עולות נקבות וזחי שלמים
שאין מביאין להם כזבים שאין
זענין אחר וספק מאורע דמייא אשכח
ואי"ל אשכח קרא בשביל שלא נז
סניף דכחז הרמנה לזין ונשמי
הוא אמינא מאי שקשקש סנפיר וא
שמע דבר שאינו שזה וזלך דבר ש
מן תימה דסותר סתמא דש"ס דרש
הא דרשא דהזר רבי עקיבא אית ל
דבר צעלי מזה ומשמע בפרק המז
קאמר וזגרע האילן וכשר צשפות
א"כ מנזן דים גרע צשפות וי"ל דמ
דמ"ל לזכריה לא אטריץ קרא לזה
סמטיו תחלת האילוב צבור וצבור
ק תירן דאין שומר השחל דרשא
דמשחטם ויחיד למעטיו תחלת ה
אילן גדולים הוו ממעטיוהו ¹ מביה ה
א"י הדמקה דחד למעטיו ואין וחד
לא הוא ² ממעטיו להו אלא או קט
לא למשמעין שם או גדולים או קט
א"כ ספק האיל אטריץ קרא למע
טיו קבא והאן איז ללא דיעין ³
מעטיו איכא למימר דלחא חד לגרע
לזני יונה ולמלא דס"ד נמי מעיקר
דיוק בב. כאן משמע דלכ"ע אית לה
דיוק דכריה הו"ל למאן דלא דרש
גרע ולא היו דרשין ממשחטם דהא
א דמשחטם למעשר בהמה י"דחל על
ין (ומורה דף פח:) אמרין דמנא
דמפיק רובע וגרע ממשחטם לחוח
גרע דכדורו וצ"ל (דף פ"ג) דלפני האם
ורובע ומוקף ונעבד לא אשכחן שום
מן מאן דלית ליה דרשא דמשחטם אי
אמר בפרק המזבח מקדש (ובזה)
בבהמה ואין ממות חכרות צשפות
ופירש כאן בקטורם משום הקריבו
י ולזני נח אקור וי"ל משום דלאמר
והא לזני נח ולכן הוצרך לשטות
וספר אדר דיעין דאין מוח פוסק צע
לך צעף ומן הטף אלה לאסור
ין מן התורים לגרע ונעבד שמינין
דשפות לימיהו ברובע לימיהו
פדא מהאי קרא דלא לאיל דמדבריה פל

כג.

קסב א ב מ"י פ"ג מהל'
 אסורי מוכח הלכה ו
 [ופ"ד ה"א]:
 קסד ג מ"י שס פ"ג
 הל"א:
 קסה ד מ"י פט"ו מהל'
 מעשה הקדננות
 הל"ב ועיין בכ"מ:
 קסו ה ו מ"י שס פ"ג
 הלכה ו:

שיימה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

לכשנש' רבנו (ונעבד)
לכשנארע ארבעד כלומר
לכשנ' ע"י א' אדם
הבהמה שריא סמלה לנב'
נש' (נרבע אדם) ונעבד
לכשנ שריא ע"י א' תחנה:
הנזכרות ונעבד תכריזה
תפוס ובר' בן שנה יהיה
לכס: ונעבד פלגס מנה
לכשנ כבש שריא בן שנה
איל בן א' אדם
בן שנה ונעבד מנה: תחנ'
הקצורב מביא עליו ער.
לכשנ אמר ר' ר' יוחנן
עלה תחנ' בן האיל א'
בן הכבש והביא פלגס
ותקצורבו אוהו פלגס מביא
עליו סמלה לנב' איל ואין
כח: ונעבד: ואיל כח
אין עלה לו מחבול לה
דאמ' ר' נסים: אמר ר'
יוחנן א' לאיל תעשה
מחלה סלה נש' עשרונים
לכשנ בשמן שלישיה הוק'
לרובות א' פלגסס שמביא
עליו סמלה לנב'.

(א) נראה ד"ל כלומר שדיע
שזה לרובע אדם את הכהמה
שהיא פסולה לגבי קידוש:
תמות וזכרות וז"ל.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones